

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra FÆDRENE ÆDE DRUER

Citation: Wied, Gustav: "Fædrene æde Druer. 1968", i Wied, Gustav: *Fædrene æde Druer. 1968*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 196.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied11val-shoot-idm140398128705920/facsimile.pdf> (tilgået 26. maj 2024)

Anvendt udgave: Fædrene æde Druer. 1968

— Vil Far ikke ryge? spurgte Herredsfuldægtigen.

— Jo Tak, min Dreng ... men *Pibe!*

— Ja, nu skal jeg hente en ...

Og Isidor gik op mod Huset ...

Povl og Jørgen var begyndt at lege Hest. Jørgen havde faaet et Tøjr om den ene Arm og vrinskede og stampe-
de utaalmodig, medens Povl dybt alvorlig trak af med ham for
at sætte ham paa Græs.

Lidt efter dukkede ogsaa Vaabendrager Petersen frem
som skudt op af Jorden. Og de tre Drengene gav sig til at
lege Dyrskue ...

Fru Rositta tog Plads paa Bænken imellem Svigerforæl-
drene. Hun stak sine Arme ind under deres og skudrede
sig hyggelig til Rette:

— Det er dejligt med den Sol, vi har i Sommer, sagde
hun — Ikkesandt, Bedstefar? Det er noget for os to Gamle?

— Ja, min Pi'e! ... Kan Du ikke ogsaa se, hvor Mor
er kommet sig? Hun ligner snart en ung Pi'e igen!

— *Det* gør hun! nikkede Rositta — Hun ser meget yngre
ud end jeg.

Fru Thora daskede hende fornøjet over Haanden:

— Hvor kan Du nu sige saadan noget, Rositta! Du mener
det jo slet ikke!

— Jo, *det* gør jeg!

— Ja, *det* gør hun sgu! bedyrede den Gamle.

— Aa—r, I Sludrebøtter ...! lo Fru Thora smigret.

Ogsaa gamle Seemann lo. Han vidste nok, hvordan en
Madpose skulde skæres, han, trods sine halvfjerdsindstyve
Aar.

— Er det Købmand Bruns nye Villa, det Hus derovre?
spurgte han saa.

— Ja.

— Det er meget pænt; men jeg kan ikke lide sorte Tage;
de skal være røde.

— Ja, Du skal nu ha' alting *rødt*, Far!

Den gamle Herres Sypose-Øjne trak sig polisk sammen.
Det var akkurat den Replik, han havde ventet paa:

— Det er, fordi det minder mig om dine Kinder, Mor!

— Næ, nu bli'r Du minsandten for slem med dine Kom-